

Sygn. akt VIII Gz 487/17

POSTANOWIENIE

Dnia 7 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2018 r. w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. P.

przeciwko K. B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie z dnia 23 października 2017r., sygn. akt XI GNc 1683/17

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

W pozwie kierowanym przeciwko K. B. powódka wskazała jego adres prowadzenia działalności gospodarczej „ul. (...), (...)-(…) S.”. Adres taki figuruje również w (...), ze wskazaniem, że pozwany zawiesił działalność gospodarczą. Pod wskazany adres podjęto próbę doręczenia wydanego w sprawie nakazu zapłaty, przesyłka powróciła dwukrotnie awizowana, nie podjęta w terminie.

W systemie PESEL SAD ustalono, że pozwany nie posiada aktualnie adresu zameldowania.

Strona powodowa została zobowiązana do wskazania aktualnego adresu zamieszkania pozwanego w terminie 21 dni pod rygorem uchylenia nakazu i zawieszenia postępowania. W odpowiedzi wskazano, że adres ujawniony w (...), pomimo zawieszenia prowadzenia działalności gospodarczej, jest adresem, o którym mowa w art. 132§2a kpc. Jednocześnie w piśmie tym powódka podała adres pozwanego, pod jakim odebrał on wezwanie do zapłaty. Postanowieniem z dnia 23 października 2017 roku Sąd Rejonowy uchylił nakaz zapłaty z dnia 28 sierpnia 2017r. zawiesił postępowanie w sprawie na podstawie art. 177 § 1 pkt 6 kodeksu postępowania cywilnego.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że podziela pogląd wyrażony przez Sąd Okręgowy w Szczecinie w sprawie VIII Gz 377/17, zgodnie z którym doręczenie zastępcze dokonane w trybie art. 139§1 k.p.c. jest skuteczne, gdy miejsce zamieszkania adresata nie budzi wątpliwości Podstawowym warunkiem skuteczności doręczenia, o którym mowa w art. 139§1 k.p.c. jest prawidłowy adres osoby, do której pismo sądowe jest adresowane. Przepis ten zakłada bowiem, że adresat mieszka pod wskazanym adresem, a jedynie zachodzi niemożność doręczenia mu pisma w sposób przewidziany w artykułach poprzedzających. (...) w rozumieniu art. 139§1 k.p.c. jest lokal w miejscowości, o jakiej mowa w art. 25-28 l.c., w którym adresat przebywa z zamiarem stałego pobytu.

W rozpoznawanej sprawie pozwany zawiesił działalność gospodarczą w dniu 1 sierpnia 2016 r. natomiast ostatni znany adres pobytu stałego wynikający z systemu PESEL SAD pozwanego aktualny był do 11 lutego 2015 r., a więc

długo przed złożeniem pozwu, który został nadany dnia 3 sierpnia 2017 r. Obowiązkiem powoda było wskazanie adresu zamieszkania pozwanego aktualnego w dacie złożenia pozwu, a dla takiej konstatacji brak jest podstaw. Próby doręczenia dokonuje się na prawidłowy adres zamieszkania, a więc w miejscu gdzie dany podmiot aktualnie przebywa.

Zgodnie z art. 139§3 k.p.c. w razie niemożności doręczenia pisma osobie fizycznej w sposób przewidziany w regulacjach poprzedzających, z uwagi na nieujawnione w ewidencji zmiany miejsca zamieszkania i adresu- pismo pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia, chyba, że nowe miejsca zamieszkania i adres są sądowi znane. Podkreślić jednak należy, że zgodnie z orzecznictwem oraz podglądem doktryny stosowanie wskazanej w art. 139§3 k.p.c. sankcji wyłączone jest w stosunku do wymienionych w nim osób podlegających wpisowi do ewidencji działalności gospodarczej (por. uchwała SN z dnia 17.01.2003 r., sygn. akt III CZP 81/08=2, lex nr 57066 i z 8.11.2006 r., sygn. akt III CZP 103/06, lex nr 197687; post SA w Katowicach z 04.09.2012 r., V Acz 633/12, lex nr 1216277; Kodeks postępowania cywilnego- Komentarz pod red. Tadeusza Erecińskiego, wyd. LexisNexis, Warszawa 2012 t., s. 675), co w niniejszej sprawie ma szczególne znaczenie z uwagi na datę zawieszenia przez pozwanego zawieszenia działalności gospodarczej. Ponadto w przypadku osób fizycznych mowa jest nie tylko o adresie, lecz także o miejscu zamieszkania, adres może być zaś utożsamiany z miejscem zamieszkania jedynie w sytuacji gdy adresat istotnie tam mieszka (por. postanowienie SN z dnia 22 marca 1995 r., II CRN 4/95, lex nr 50590).

Z powyższych względów zgodnie z art. 499 § 1 pkt 4 nakaz zapłaty nie może być wydany, jeżeli według treści pozwu miejsce pobytu pozwanego nie jest znane albo gdyby doręczenie mu nakazu nie mogło nastąpić w kraju. Natomiast art. 502 1§ 1 stanowi, że jeżeli doręczenie nakazu zapłaty nie może nastąpić z przyczyn wskazanych w art. 499 pkt 4, sąd z urzędu uchyła nakaz zapłaty, a przewodniczący podejmuje odpowiednie czynności.

Na podstawie przytoczonych przepisów Sąd uchylił nakaz zapłaty z dnia 28 sierpnia 2017r. Stosownie do normy art. 177 § 1 pkt 6 k.p.c. Sąd może zawiesić postępowanie z urzędu jeżeli na skutek braku lub wskazania złego adresu powoda albo niewskazania przez powoda w wyznaczonym terminie adresu pozwanego lub danych pozwalających sądowi na ustalenie numerów, o których mowa w art. 2081, lub niewykonania przez powoda innych zarządzeń nie można nadać sprawie dalszego biegu.

Przywołana norma wprost wskazuje na możliwość zawieszenia postępowania przy braku danych w zakresie aktualnego adresu zamieszkania pozwanego. Rzeczą powoda jest wskazać takie dane, zaś rzeczą sądu nie jest ich poszukiwanie a jedynie weryfikacja. Brak adresu pozwanego uniemożliwia nadanie sprawie dalszego biegu.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożyła strona powodowa wnosząc o jego uchylenie i zarzucając naruszenie art. 133§2 a kpc w zw. z art. 139§1 i 3 kpc poprzez bezpodstawne przyjęcie, że doręczenie korespondencji było bezskuteczne, w sytuacji gdy zawieszenie działalności nie ma wpływu na aktualność danych w (...). Zarzucono nadto naruszenie art. 502¹ §1 kpc w zw. z art. 499 pkt 4 kpc oraz art. 177§1 pkt 6 kpc poprzez bezpodstawne, a co najmniej przedwczesne uchylenie nakazu i zawieszenie postępowania, podczas, gdy Sądowi znany jest adres ujawniony w (...) a nadto dodatkowy adres, pod którym pozwany podejmował korespondencję. Ponadto zarzucono również naruszenie art. 328§2 kpc w zw. z art. 361 kpc poprzez niewyjaśnienie w treści uzasadnienia postanowienia, dlaczego Sąd nie podjął próby dokonania doręczenia na adres wskazany w piśmie powódki z 13 października 2017 roku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się w części uzasadnione i doprowadziło do uchylenia postanowienia Sądu I instancji.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż Sąd w całości podziela rozważania Sądu Rejonowego dotyczącej ustalenia, iż doręczenie w sytuacji zawieszenia działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę, doręcza się pod adres, pod jakim osoba ta rzeczywiście zamieszkuje. Rozważania te Sąd podziela bez potrzeby ich ponownego przytaczania.

Niezależnie od powyższego wskazać należy, iż powódka istotnie w piśmie z 13 października 2017 roku wskazała inny adres, pod jakim pozwany odbierał korespondencję.

Zgodnie z treścią art. 139§3 kpc, w przypadku niemożności doręczenia przesyłki w sposób przewidziany w tym przepisie, przesyłkę pozostawia się ze skutkiem doręczenia w aktach, chyba że nowy adres jest sądowi znany. Podobną regulację zawiera art. 135§1 kpc wskazując, iż doręczenie osobie fizycznej dokonuje się w mieszkaniu, w miejscu pracy lub tam, gdzie się adresata zastanie. Sąd ma więc obowiązek podejmowania próby doręczenia w sytuacji, gdy ma informacje o innym, spodziewanym miejscu pobytu adresata.

W niniejszej sprawie strona powodowa nie tylko wskazała inny adres, pod którym w jej ocenie doręczenie będzie możliwe, ale nawet uzasadniła to wcześniejszym odbieraniem przesyłek przez pozwanego pod tym adresem. Przed uchyleniem nakazu zapłaty i zawieszeniem postępowania, Sąd Rejonowy powinien podjąć próbę doręczenia nakazu pod wskazany adres.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 386 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 zd.1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. (...)
2. (...)
3. (...)